

รายงานผลการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน

โครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน
เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่น
สมาชิกสภา อบต. พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ ฯ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖
ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
ณ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก
และศึกษาดูงานในพื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และจังหวัดนครพนม

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก
อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

การรายงานสรุปผลการดำเนินโครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมความรู้ เพิ่มพูนทักษะของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก โดยมุ่งเน้นให้บุคลากรมีความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามรูปแบบการบริหารจัดการที่ดี สามารถนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยมีการจัดกิจกรรมการศึกษาดูงานฯ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ซักถามปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน เพื่อนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพ

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การรายงานสรุปผลโครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานฯ ดังกล่าวนี้นี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก สามารถนำมาปรับปรุงแนวทางการปฏิบัติงานด้านการประสานความร่วมมือร่วมใจ ในการทำงานเป็นทีม มีส่วนร่วมในการพัฒนา หรือดำเนินกิจกรรม ร่วมปรึกษาหารือเพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานศักยภาพ อันจะทำให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

คณะผู้จัดทำ

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
บทที่ ๑ บทนำ	
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
วิธีดำเนินการ	๒
งบประมาณในการดำเนินการ	๓
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	๓
บทที่ ๒ บทสรุป	
สรุปเนื้อหาที่ได้จากการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน	๔
บทที่ ๓ การประเมินผล	
การประเมินผลตามโครงการฯ	๔๐
ภาคผนวก	
- บันทึกข้อความขออนุมัติโครงการ	
- โครงการที่ได้รับอนุมัติ	
- หนังสือเชิญวิทยากร	
- คำสั่งเดินทางไปราชการ	
- หนังสือเชิญผู้เข้าร่วมโครงการ	
- หนังสือขออนุญาตศึกษาดูงาน	
- หนังสือตอบรับการศึกษาดูงาน	
- แบบประเมินความพึงพอใจ	

บทที่ ๑ บทนำ

โครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่น
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก
ระยะเวลาดำเนินการ	วันที่ ๑๔ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
งบประมาณ	๒๕๐,๐๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน)

๒. หลักการและเหตุผล

องค์การบริหารส่วนตำบลถือเป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีหน้าที่ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในหลายด้าน และมีภารกิจหลากหลายทั้งภารกิจตามกฎหมายจัดตั้ง และภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากหน่วยงานราชการอื่น การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องอาศัยบุคลากรในฝ่ายต่างๆ เพื่อให้สามารถสนองภารกิจและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของท้องถิ่น เนื่องจากสังคมในยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเกิดสิ่งใหม่หรือนวัตกรรมใหม่อยู่เสมอ ตลอดจนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไปอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากกระแสของเศรษฐกิจ เทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว การคมนาคมขนส่งที่สะดวก ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนอันหลีกเลี่ยงไม่ได้

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และมาตรา ๖๗ หน้าที่ของ อบต.ที่ต้องทำภายในเขตรับผิดชอบ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดการระบบการบริการสาธารณะ แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น อันจะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชน ดีขึ้น ประกอบกับนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ดันปัญหาเรื่องขยะให้เป็นวาระแห่งชาติ ที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้รับความรู้เกี่ยวกับวิธีการแก้ไขปัญหาของขยะมูลฝอย เกิดความตระหนักและสร้างจิตสำนึก และนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาตนเอง ชุมชน และท้องถิ่น

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่าประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและพระมหากษัตริย์ทรงดำรงอยู่ในฐานะอันเป็นที่เคารพสักการะของปวงชนชาวไทย เพื่อให้บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก ได้ศึกษาเรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวทางพระราชดำริหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่มุ่งเน้นให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานให้มีการเรียนรู้ตามแนวทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงจัดทำโครงการดังกล่าวขึ้น เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม โดยศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) จากหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จ เพื่อนำมาประยุกต์และปรับใช้ในปฏิบัติงานเพื่อให้เกิด

ประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ขยะอินทรีย์ในครัวเรือน และวิธีการแก้ไขปัญหาของขยะมูลฝอยในชุมชน การพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน และนำประสบการณ์จากการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน นำมาปรับใช้ ในการปฏิบัติงานและดำเนินชีวิตประจำวันให้ดีขึ้น ให้มีความรู้ความเข้าใจในภารกิจและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล บทบาทหน้าที่ในการทำงาน การพัฒนาตนเอง การพัฒนาชุมชน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และส่วนรวมต่อไป

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้มีความรู้ ความเข้าใจบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ร่วมกันแก้ไขปัญหาเพื่อลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน

๓.๒ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมโครงการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ท้องถิ่นอื่น มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

๓.๓ เพื่อให้เกิดความเข้าใจพร้อมทั้งนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น มีแนวคิดในการสร้างนวัตกรรมใหม่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานทุกภาคส่วน และการมีส่วนร่วมกับประชาชน

๓.๔ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์ในแนวทางการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมจากหน่วยงานต้นแบบมาใช้ในพื้นที่ของตนเอง

๓.๕ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กรและภาคีเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันพัฒนา การปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่ให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น

๓.๖ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการบริหารจัดการขยะในชุมชนรวมถึงวิธีการคัดแยกขยะมาประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กรต่างๆ ได้อย่างถูกวิธี

๓.๗ เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลต้นแบบ เพื่อนำมาปรับใช้ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคกให้เป็นไปตามมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ

๔. เป้าหมาย

ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ผู้นำชุมชนและผู้ร่วมสังเกตการณ์ จำนวน ๔๘ คน ประกอบด้วย

- คณะผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน ๔ คน
- สมาชิกสภาฯ จำนวน ๑๐ คน
- พนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑๙ คน
- ลูกจ้างประจำ จำนวน ๒ คน
- พนักงานจ้าง จำนวน ๕ คน
- ผู้นำชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ผู้สังเกตการณ์) จำนวน ๘ คน

๕. วิธีดำเนินการ

๕.๑ เสนอโครงการให้ผู้บริหารพิจารณาอนุมัติ

๕.๒ ประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการดำเนินงานและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๓ ขออนุมัติเดินทางไปราชการ ศึกษาดูงานนอกสถานที่ ต่อผู้มีอำนาจ

๕.๔ ดำเนินการอบรมและศึกษาดูงานตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด

๕.๕ ประเมิน/สรุป/รายงานผลการดำเนินโครงการตลอดจนข้อเสนอแนะ ปัญหาต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงและเป็นข้อมูลในการดำเนินโครงการต่อไป

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ดำเนินการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงาน จำนวน ๔ วัน ในระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

๗. สถานที่ดำเนินการ

๗.๑ ฝึกอบรมทางวิชาการ ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก

๗.๒ เดินทางไปทัศนศึกษาดูงานนอกสถานที่ ในระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ พื้นที่จังหวัดบึงกาฬ และพื้นที่จังหวัดนครพนม

๘. ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

๙. งบประมาณ

งบประมาณจากข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ แผนงานบริหารทั่วไป หมวดค่าใช้สอย ประเภทรายจ่ายเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะรายจ่ายหมวดอื่นๆ ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมและสัมมนาเพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของ อปท. ให้แก่ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง พนักงานจ้าง พร้อมศึกษาดูงานนอกสถานที่ ตั้งไว้ ๒๐๐,๐๐๐ บาท และโอนเพิ่ม ๕๐,๐๐๐ บาท ในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๖ รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๒๕๐,๐๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นบาทถ้วน) (รายละเอียดค่าใช้จ่ายตามภาคผนวก ก.)

๑๐. การประเมินผล

ประเมินความรู้ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรม (แบบสอบถาม)

๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑๑.๑ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองและมีวิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

๑๑.๒ ผู้เข้าร่วมโครงการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนรู้ท้องถิ่นอื่น มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนร่วม

๑๑.๓ ผู้เข้าร่วมโครงการมีความเข้าใจพร้อมทั้งนำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ในการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น มีแนวคิดในการสร้างนวัตกรรมใหม่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานทุกภาคส่วนและการมีส่วนร่วมกับประชาชน

๑๑.๔ ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำความรู้แนวทางการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล และหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

๑๑.๕ เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กรกับภาคีเครือข่าย มีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันพัฒนาตำบลตามภารกิจหน้าที่ให้มีศักยภาพที่สูงขึ้น

๑๑.๖ สามารถนำความรู้เกี่ยวกับหลักการบริหารจัดการขยะในชุมชนรวมถึงการคัดแยกขยะมาประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้นำชุมชน กลุ่มองค์กรต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

๑๑.๗ สามารถนำแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต้นแบบมาพัฒนาการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยศาลาและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสี่เหลี่ยมใหญ่ ให้เป็นไปตามมาตรฐานศูนย์เด็กเล็กแห่งชาติ

บทที่ ๒ บทสรุป

สรุปผลการดำเนินงานตามโครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

.....
วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๐๘.๐๐ – ๐๘.๓๐ น. ลงทะเบียนเข้ารับการอบรม ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบล
- เจ้าหน้าที่รับลงทะเบียนผู้เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมทั้งแจกวัสดุ อุปกรณ์สำหรับผู้เข้ารับการอบรม

การรับลงทะเบียนผู้เข้ารับการฝึกอบรมทางวิชาการ

พิธีเปิดโครงการฝึกอบรม

พิธีเปิดโครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
ของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง
และผู้นำชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖
ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ระหว่างเวลา ๐๘.๓๐-๐๘.๕๐ น.
ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก

ประธานกล่าวเปิดโครงการโดย

นายพัศกร แก้วกล้า ตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัวโคก

รับฟังการบรรยายพิเศษ หัวข้อ “หลักเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาท้องถิ่น”
และ “การทำเกษตรแบบยั่งยืนตามแนวพระราชดำริฯ”
วิทยากรโดย นายเกษตรชัย แพลนต์ี ข้าราชการบำนาญ

พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระราชดำรัสเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้พสกนิกรชาวไทยและสังคมไทยนำเศรษฐกิจพอเพียง ไปใช้ในทุกระดับ ตั้งแต่การดำรงตน จนถึงการพัฒนาประเทศ รวมถึงผลที่เกิดขึ้นจากการนำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

“...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐาน คือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นเบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัด แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อได้พื้นฐานมั่นคงพร้อมพอควรและปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญและฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป ...”

พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คืออะไร

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงชีวิตและปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับรัฐทั้งในการดำรงชีวิตประจำวัน การพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไร

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง เศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีความพอเพียงกับตัวเอง (Self Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้ตนเองและผู้อื่น ซึ่งต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อนมีความพอกินพอใช้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ย่อมสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าและฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศได้

ใครที่สามารถนำเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติได้

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวปรัชญาที่ทุกๆ คน สามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ ไม่ว่าจะเป็นตัวเราเอง นักเรียน เกษตรกร ข้าราชการและประชาชนทั่วไป ตลอดจนจนบริษัท ห้างร้าน สถาบันต่างๆ ทั้งนอภาคเกษตรและในภาคเกษตร สามารถนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงดังกล่าวไปปฏิบัติ เพื่อดำรงชีวิตและพัฒนาธุรกิจการค้าได้จริง

หลักการดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง

การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงหลักการ ๓ ประการ ดังนี้

๑. ความพอประมาณ
๒. ความมีเหตุผล
๓. การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

โดยการดำเนินงานเศรษฐกิจพอเพียงที่ดีจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ความรู้ และคุณธรรม ตลอดจนต้องเป็นคนดี มีความอดทน พากเพียร

ความพอประมาณ หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิต การดำเนินธุรกิจอย่างพอเพียงตามความสามารถ และศักยภาพของตนที่มีอยู่และต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลที่เหมาะสมตลอดจนพึงนึกถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ

การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เป็นการเตรียมความพร้อม ความรู้ที่จะรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกล เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงหรือที่เราได้ยืนยันกันคั่นหูก็คือ ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข

การปฏิบัติตนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

เราสามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงโดยรวมปฏิบัติในสิ่งง่ายๆ ดังนี้

๑. ยึดหลักประหยัด ตัดทอนค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในทุกด้าน ลด ละ ความฟุ่มเฟือยในการดำรงชีวิต
๒. ประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง สุจริต แม้จะตกอยู่ในภาวะขาดแคลนในการดำรงชีพ
๓. ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์ที่รุนแรงและไม่ถูกต้อง
๔. ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ โดยชวนชวยหาความรู้ให้เกิดรายได้เพิ่มพูนจนถึงขั้นพอเพียง
๕. ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละสิ่งชั่วร้ายให้หมดสิ้นไป

การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงจะเกิดผลอย่างไร

การดำเนินการพัฒนาตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจักนำไปสู่

๑. การดำรงชีวิตที่สมดุลมีความสุขตามอัตภาพ
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจของตนเองและประเทศชาติมั่นคง
๓. การอยู่ร่วมกันในสังคมเกิดความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

“...เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ถูกตอกรองรับบ้านเรือนตัวอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็ม และลืมเสาเข็มเสียด้วยซ้ำไป...”

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากวารสารชัยพัฒนา
ฉบับประจำเดือนสิงหาคม ๒๕๔๒

ความเข้าใจในเศรษฐกิจพอเพียง

เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง จะเป็นเรื่องที่สอนให้เราพึ่งตนเอง ไม่ต้องไปเบียดเบียนคนอื่น คือสอนในด้านของทางสายกลาง โดยให้เรามีความพอเพียงไม่ฟุ้งเฟ้อมากเกินไป รู้จักใช้ของอย่างประหยัดและจำเป็น ก่อนจะใช้อะไรต้องมีเหตุผล พิจารณาให้รอบคอบก่อน สอนให้เราเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นเสมอๆ ให้เรารู้จักวางแผนชีวิตอย่างมีระบบระเบียบไม่ยุ่งเหยิง และให้เรามีความซื่อสัตย์ สามัคคี และช่วยเหลือกันในยามลำบาก จะเห็นได้ว่าหากเราทำตามเศรษฐกิจพอเพียงนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์มากมายเลย ทั้งต่อตัวเองและสังคม

ดังนั้นเราปวงชนชาวไทยจะไม่สามารถมีโครงการที่ดีๆ แบบนี้เกิดขึ้นได้แน่นอน ถ้าหากเราไม่มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระผู้ทรงเป็นทั้งกษัตริย์ นักปราชญ์ และพ่อหลวงของแผ่นดินไทย

การนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ด้านเศรษฐกิจ ไม่ใช่จ่ายเกินตัว ไม่ลงทุนเกินขนาด คิดและวางแผนอย่างรอบคอบ มีภูมิคุ้มกันไม่เสี่ยงเกินไป เช่น ทำบัญชีรายรับรายจ่ายเพื่อที่จะจัดการการใช้จ่ายเงินได้อย่างเป็นระบบ

ด้านจิตใจ มีจิตใจเข้มแข็ง มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

ด้านสังคมและวัฒนธรรม ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน รู้รักสามัคคี สร้างความเข้มแข็งให้ครอบครัวและชุมชน รักษาเอกลักษณ์ ภาษา ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รู้จักใช้และจัดการอย่างฉลาดและรอบคอบ ฟื้นฟูทรัพยากรเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและคงอยู่ชั่วลูกหลาน เช่น การใช้น้ำอย่างประหยัด ปิดไฟเมื่อไม่ใช้งาน ขึ้นลงชั้นเดียวใช้บันไดแทนลิฟท์

ด้านเทคโนโลยี รู้จักใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาชาวบ้าน

การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในทุกภาคส่วนของสังคมอย่างจริงจัง จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศก้าวหน้าไปอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านชีวิต เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี อันจะนำไปสู่ “ความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย”

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ ๙ เกี่ยวกับป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง

“...สมควรที่จะปลูกแบบป่าสำหรับใช้ไม้หนึ่ง ป่าสำหรับใช้ผลหนึ่ง ป่าสำหรับใช้เป็นฟืนอย่างหนึ่ง อันนี้แจกออกไปเป็นกว้างๆ ใหญ่ๆ การที่จะปลูกต้นไม้สำหรับได้ประโยชน์ดังนี้ ในคำวิเคราะห์ของกรมป่าไม้ รู้สึกรู้สีกว่าจะไม่ใช้ป่าไม้ จะเป็นสวนมากกว่าเป็นป่าไม้ แต่ว่าในความหมายของการช่วยเพื่อต้นน้ำลำธารนั้น ป่าไม้เช่นนี้จะเป็นสวนผลไม้ก็ตาม หรือเป็นสวนไม้พืชมักก็ตาม นั้นแหละเป็นป่าไม้ที่ถูกต้อง เพราะทำหน้าที่เป็นป่า คือเป็นต้นไม้และทำหน้าที่เป็นทรัพยากรในด้านสำหรับเป็นผลที่มาเป็นประโยชน์แก่ประชาชนได้...”

ป่า ๓ อย่าง ประโยชน์ ๔ อย่าง

คือแนวคิดที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในหลวงรัชกาลที่ ๙ พระราชทานไว้ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ พร้อมกับอยู่บนพื้นฐานของความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคมของประชาชน

ผลที่เกิดขึ้นคือ เกิดการอนุรักษ์และเพิ่มพื้นที่ป่าของประเทศไทย เนื่องจากประชาชนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าจากการใช้ประโยชน์ของป่าไม้ที่ปลูก โดยขอย่อประโยชน์ทั้ง ๔ อย่างแนะนำ ดังนี้

๑. พออยู่ คือการปลูกต้นไม้ที่ใช้เนื้อไม้และไม้เชิงเศรษฐกิจให้เป็นป่า ไม้กลุ่มนี้เป็นไม้อายุยาวนานซึ่งจะเน้นประโยชน์โดยใช้เนื้อไม้เพื่อสร้างบ้าน ทำเครื่องเรือน และถือได้ว่าเป็นการออมทรัพย์เพื่อสร้างความมั่นคงในอนาคต ต้นไม้กลุ่มนี้ เช่น ตะเคียนทอง ยางนา แดง สัก พะยูง พะยอม

๒. พอกิน คือ การปลูกต้นไม้ที่กินได้รวมทั้งใช้เป็นยาสมุนไพร ไม้ในกลุ่มนี้ เช่น แค มะรุม ทุเรียน สะตอ ผักหวาน ผาง แยม กล้วย พักข้าว

๓. พอใช้ คือ การปลูกต้นไม้ให้เป็นป่าไม้สำหรับใช้สอยในครัวเรือน อาทิ ทำฟืน เผาถ่าน ทำงานหัตถกรรม หรือทำน้ำยาซักล้าง ไม้ในกลุ่มนี้ เช่น มะค่าตีควาย หวาย ใผ่ หมี่เหม็น เป็นต้น

๔. พอร่มเย็น คือ ประโยชน์อย่างที่ ๔ ที่เกิดจากการปลูกป่า ๓ อย่าง ที่ทำให้เกิดความร่มเย็น และป่าทั้ง ๓ อย่างนี้ จะช่วยฟื้นฟูระบบนิเวศดินและน้ำ ให้กลับอุดมสมบูรณ์ ร่มรื่นและฉ่ำเย็นขึ้นมา

เกษตรกรรมที่ยั่งยืน (Sustainable Agriculture) คือระบบการเกษตรที่ครอบคลุมถึงวิถีชีวิตเกษตรกร กระบวนการผลิต และการจัดการทุกรูปแบบ เพื่อให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ซึ่งนำไปสู่การพึ่งตนเองและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค

เกษตรอินทรีย์ (Organic Agriculture) คือ ระบบการเกษตรที่เน้นความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ โดยเน้นการปรับปรุงบำรุง ดิน เคารพต่อศักยภาพทางธรรมชาติของพืช สัตว์ และนิเวศเกษตร เกษตรอินทรีย์จึงลดการใช้ปัจจัยการผลิตจากภายนอกและหลีกเลี่ยงการใช้สารเคมี ขณะเดียวกัน ประยุกต์ใช้ธรรมชาติในการเพิ่มผลผลิตและพัฒนาการต้านทานโรค

เกษตรทฤษฎีใหม่ (New Theory Agriculture) คือ ระบบการเกษตรที่มีกิจกรรมการผลิตหลายชนิดโดยการแบ่งพื้นที่ออกเป็น ๔ ส่วน ๑ ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่

- ๑) ขุดสระกักเก็บน้ำ ๓๐%
- ๒) ปลูกข้าว ๓๐%
- ๓) ปลูกไม้ผลไม้อินต้น ๓๐%
- ๔) สร้างสิ่งปลูกสร้าง เช่น ที่อยู่อาศัย โรงเรือน เลี้ยงสัตว์ ฝาย ๑๐%

เกษตรผสมผสาน (Integrated Farming) คือ ระบบการเกษตรที่มีการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์หลายชนิดในพื้นที่เดียวกัน โดยที่กิจกรรมแต่ละชนิดเกี่ยวเนื่องกันอย่างเป็นวงจร เช่น อาหาร แร่ธาตุ อากาศ พลังงาน เป็นต้น และก่อให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุดต่อระบบฟาร์ม

เกษตรธรรมชาติ (Natural Farming) คือ ระบบการเกษตรที่ยึดหลักการสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ไม่มีการไถพรวนดิน งดเว้นการใส่ปุ๋ย ไม่กำจัดวัชพืช

วนเกษตร (Agroforestry) คือ ระบบเกษตรที่ทำในพื้นที่ป่า เช่น ปลูกพืชแซมในพื้นที่ป่าธรรมชาติ นำสัตว์ไปเลี้ยงในป่า เก็บผลผลิตจากป่ามาใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน รวมทั้ง การสร้างระบบเกษตรให้มีลักษณะเลียนแบบระบบนิเวศป่าธรรมชาติ คือมีไม้ยืนต้นหนาแน่น มีร่มไม้ปกคลุมและมีความชุ่มชื้นสูง

ตารางการเปรียบเทียบเหตุผลและหลักการของเกษตรกรรมยั่งยืน ๕ รูปแบบ

รายการ	เกษตรธรรมชาติ	เกษตรอินทรีย์	วนเกษตร	เกษตรผสมผสาน	เกษตรทฤษฎีใหม่
๑. เหตุผลที่มา	<ul style="list-style-type: none"> - การทำลายสมดุลธรรมชาติในไร่นา - การพยายามพึ่งพิงระบบนิเวศในไร่นาโดยสมบูรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - การใช้สารเคมีในการเกษตร ส่งผลให้มีสารพิษตกค้างในผลผลิตทางการเกษตร - ความเสื่อมโทรมของดินจากการทำเกษตรกระแสหลัก 	<ul style="list-style-type: none"> - การลดลงของพื้นที่ป่าไม้จากการบุกรุกใช้ประโยชน์ทางการเกษตรและกิจกรรมอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงอันเนื่องจากการเกษตรเชิงเดี่ยว - การพึ่งพิงการใช้ปัจจัยภายนอกไร่นา - ขาดการใช้ประโยชน์จากของเหลือใช้จากกิจกรรมการเกษตร 	<ul style="list-style-type: none"> - ความเสี่ยงจากภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำ - ความไม่มั่นคงทางด้านอาหารของเกษตรกร
๒. ทรัพยากรหลักในการจัดการ	ระบบนิเวศ	ดิน	ป่าไม้	ที่ดิน	น้ำ
๓. วัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - การเกิดความสมดุลทางธรรมชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> - การฟื้นฟูความสมบูรณ์ของดิน - ความปลอดภัยทางอาหาร 	<ul style="list-style-type: none"> - การเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ของประเทศ - การดำรงอยู่ร่วมกันระหว่างพื้นที่ป่ากับการเกษตร - ความหลากหลายทางชีวภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความมั่นคงทางรายได้ - การลดการพึ่งพิงจากภายนอก - การประหยัดต่อขนาด 	<ul style="list-style-type: none"> - ความมั่นคงทางด้านอาหารและรายได้ - การจัดการทรัพยากรน้ำ
๔. หลักการและเงื่อนไข	<ul style="list-style-type: none"> - การทำเกษตรกรรมโดยไม่รบกวนธรรมชาติ โดยการไม่ไถพรวน ไม่ใส่ปุ๋ย/สารเคมี ไม่กำจัดวัชพืชและการคลุมดิน 	<ul style="list-style-type: none"> - การไม่ใช้สารเคมี - การเพิ่มพูนความสมบูรณ์ของดินโดยใช้ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก จุลินทรีย์ - การควบคุมและกำจัดศัตรูพืช โดยชีวภาพ กายภาพ และอินทรีย์เคมี 	<ul style="list-style-type: none"> - การมีต้นไม้ใหญ่และพืชหลายระดับ - การเลือกพืชเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับพื้นที่ - การใช้ประโยชน์เกื้อกูลกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - มีกิจกรรมการเกษตรตั้งแต่ ๒ ชนิดขึ้นไป ในพื้นที่และเวลาเดียวกัน - การมีประโยชน์เกื้อกูลกันระหว่างกิจกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> - เกษตรกรรายย่อย (๑๐-๑๕ ไร่) ในเขตน้ำฝน - การมีแหล่งน้ำในไร่นา - การทำนาเพื่อให้มีข้าวบริโภค - การทำกิจกรรมการเกษตรอื่นๆ เพื่อให้มีผลผลิตไว้บริโภคและขายได้

๕.จุดเด่น	-การฟื้นฟูความสมดุลของระบบนิเวศ - การลดการทิ้งขยะ ปัจจัยภายนอก	- ความปลอดภัยด้านอาหาร - การเพิ่มมูลค่าของผลผลิตและตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค - การฟื้นฟูความสมบูรณ์ของดิน	- การอยู่ร่วมกันของพื้นที่ป่ากับเกษตรกร - ความหลากหลายทางชีวภาพ	- การจัดการความเสี่ยง - การประหยัดต่อขนาด - การลดการทิ้งขยะ ปัจจัยภายนอก	- ความมั่นคงด้านอาหาร - การจัดการทรัพยากรน้ำ - เศรษฐกิจพอเพียง ขั้นพื้นฐาน
-----------	--	--	--	---	---

การศึกษางานที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง
รับฟังบรรยายเรื่อง หลักธรรมาภิบาลกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยแบบมีส่วนร่วม
วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
อำเภอศรีวิไล จังหวัดบึงกาฬ

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๒ **ธรรมาภิบาล (Good Governance) หมายถึง** การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้สึกสามัคคีและร่วมกันเป็นพลังก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และส่งเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศเพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติ สังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใสและความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ภายใต้การปกครองตามรูปแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างธรรมาภิบาลมาจากความร่วมมือของทั้งสถาบันภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม โดยรัฐเป็นผู้ที่มีบทบาทในการวางรากฐานและรักษากฎระเบียบต่างๆ การสร้างธรรมาภิบาลของรัฐอาศัยระบบการจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ มีภาระรับผิดชอบภายใต้กรอบของกฎหมายจุดมุ่งหมายในการสร้างธรรมาภิบาลของภาครัฐ จะต้องพยายามปฏิรูปการบริหารจัดการให้ถูกต้องตามเหตุผล ครอบคลุมทุกด้านและหน้าที่มีระบบความรับผิดชอบได้แก่ ด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพและให้มีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน ยกระดับความชำนาญของภาครัฐให้มีความทันสมัย เป็นต้น ส่วนบทบาทขององค์กรภาคเอกชนและบทบาทของประชาสังคมที่มีต่อการสร้างธรรมาภิบาล คือ การรวมตัวกันของสาธารณชนในการต่อต้านการทุจริตและการประพฤติมิชอบ โดยรัฐควรมีการหามาตรการที่จะกระตุ้นให้เกิดการตระหนักถึงการทำความผิดจรรยาบรรณ

องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล มีองค์ประกอบ ๖ ประการคือ

๑. หลักนิติธรรม คือ การตรากฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับและกติกาต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม ตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิก โดยมีการยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมกล่าวโดยสรุปคือสถาปนาการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่กระทำกันตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล

๒. หลักคุณธรรม คือ การยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการรณรงค์เพื่อสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรหรือสมาชิกของสังคมถือปฏิบัติได้แก่ความซื่อสัตย์สุจริตความเสียสละความอดทน ขยันหมั่นเพียรความมีระเบียบวินัย เป็นต้น

๓. หลักความโปร่งใส คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใสมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นการสร้าง ความไว้วางใจซึ่งกันและกันและช่วยให้การทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

๔. หลักความมีส่วนร่วม คือ การทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญๆ ของสังคมโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วมได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่นๆ และขจัดกาผูกขาดทั้งโดยภาครัฐหรือโดยภาคธุรกิจเอกชนซึ่งจะช่วยให้เกิดความสามัคคีและความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน

๕. หลักความรับผิดชอบ คือ ผู้บริหารตลอดจนคณะข้าราชการทั้งฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่งโดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที

๖. หลักความคุ้มค่า คือ ผู้บริหารต้องตระหนักว่ามีทรัพยากรค่อนข้างจำกัด ดังนั้นในการบริหารจัดการจำเป็นจะต้องยึดหลักความประหยัดและความคุ้มค่าซึ่งจำเป็นจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายไปที่ผู้รับบริการหรือประชาชนโดยส่วนรวม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๖๒ กำหนดให้การบริหารวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ตามเจตนาที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน การสร้างภาคีเครือข่ายบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา การบริหารงบประมาณของสถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ มีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นต่อผู้เรียน

การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ถือว่าเป็นเรื่องที่มีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบการบริหารโดยภาพรวมทั้งองค์กร และเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการสั่งการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รองลงมาคือ ปลัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมดขององค์กร ส่วนเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษาของท้องถิ่นโดยตรง ได้แก่ ผู้อำนวยการกองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ครู ผู้ดูแลเด็ก เป็นต้น ในการบริหารจัดการสถานศึกษาระดับปฐมวัยที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาแสงรับผิดชอบ เรียกว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง เป็นการบริหารจัดการที่เป็นเอกเทศแต่อยู่ในการกำกับดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง สามารถบริหารจัดการเองได้ทุกด้านโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเป็นกรอบปฏิบัติ ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และงานอื่นๆ สามารถจำแนกการบริหารสถานศึกษาปฐมวัยตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ดังนี้

๑. ด้านผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง นายองค์การบริหารส่วนตำบล หลักธรรมาภิบาลที่ควรนำมาใช้ สอดคล้องกับหลักนิติธรรมและหลักคุณธรรม เนื่องจากผู้บริหารท้องถิ่นเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการบริหารงานของท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจ วางแผนบริหารงาน การมอบหมายและการสั่งการ ดังนั้น ควรให้ความสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยในการจัดสรรงบประมาณลงสู่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างถูกต้อง โดยไม่มีการครอบงำหรือเรียกรับผลประโยชน์จากอำนาจหน้าที่ เพราะเด็กต้องได้รับการพัฒนาให้ครบทุกด้าน ต้องเข้าใจระเบียบคำสั่งการ กฎหมายของราชการ การปฏิบัติงานที่ถูกต้องและผลของการปฏิบัติงานที่บรรลุตามเป้าหมายมีเหตุผล ที่สมเหตุสมผล เราสามารถไตร่ตรองให้เกิดความเห็นแย้งได้ และนำหลักธรรมาภิบาลมาเป็นกรอบในการบริหารงานอย่างเคร่งครัดเพื่อให้การบริหารสถานศึกษาสู่ความสำเร็จ

๒. ด้านผู้รับผิดชอบงานการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองการศึกษา และนักวิชาการศึกษา ได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้สอดคล้องกับหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบและความคุ้มค่า ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ได้มอบหมายงาน อำนาจการ สั่งการ กำกับดูแลช่วยเหลือ ตรวจสอบ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ให้คำแนะนำสถานศึกษาการบริหารงานวิชาการ งบประมาณ งานบุคคล งานอาคารสถานที่และตัดสินใจแก้ไขปัญหา ติดตามงานและนิเทศงานการจัดการศึกษา รวมถึงการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามระเบียบการเบิกจ่ายเงิน สรุปรงานเพื่อนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นรับทราบ จัดประชุมชี้แจงประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในลักษณะภาคีเครือข่าย เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ท้องถิ่นอำเภอ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานด้านการศึกษาต้องบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรครบทุกด้าน

๓. ครู คือ ผู้รับผิดชอบการบริหารงานจัดการศึกษา มีหน้าที่รับผิดชอบงานหลายด้าน หลักบริหารธรรมาภิบาลที่นำมาใช้สอดคล้องกับหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมและ

หลักความคุ้มค่า จึงต้องปฏิบัติงานอย่างรอบคอบระมัดระวัง ได้แก่ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานอาคารสถานที่ งานบริหารงานทั่วไปและงานอื่นๆตามที่ได้รับมอบหมาย ควรให้คณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ปกครอง ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำหลักสูตรการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายสามารถแสดงความคิดเห็นให้เขาเหล่านั้นได้ตระหนักตนเองว่ามีความสำคัญต่อสถานศึกษาที่เขานำบุตรหลานเข้ามาใช้บริการเกิดความมั่นใจในการบริการอย่างแท้จริง

๔. บุคลากรทางการศึกษา คือผู้ดูแลเด็ก ผู้ช่วยผู้ดูแลเด็ก หลักสูตรมาภิบาลที่นำมาใช้สอดคล้องกับหลักนิติธรรมและหลักความคุ้มค่า ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือครูในการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นงานการสอน งานการเงินและบัญชี งานธุรการ งานจัดทำเอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอนต่างๆ รวมถึงการรักษาความสะอาดสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอกอาคาร และงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง จะเห็นได้ว่ามีบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องหลายส่วน ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองการศึกษา นักวิชาการศึกษา ครู ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก ผู้ดูแลเด็กและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารการศึกษาผู้บริหารทุกระดับ จะมีความเกี่ยวข้องทั้งตัวเงินและการบริหารทั่วไป จึงจำเป็นต้องนำหลักสูตรมาภิบาลมาเป็นกรอบในการบริหารสถานศึกษาปฐมวัย คือ หลักนิติธรรม เป็นการบริหารตามระเบียบข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง หนังสือสั่งการอย่างเคร่งครัด หลักคุณธรรม เป็นบริหารสถานศึกษาด้วยความซื่อสัตย์ยุติธรรม ปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา กระจายงานเท่าเทียมกันตามศักยภาพและกรอบงานของแต่ละคน หลักความโปร่งใส เป็นการประชุมชี้แจง แต่งตั้งกรรมการติดตามตรวจสอบบัญชี และสรุปรายงานทุกครั้งที่ทำโครงการหรือกิจกรรมและเมื่อสิ้นปีงบประมาณ หลักการมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแสดงความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา หลักความรับผิดชอบ เมื่อมีการออกคำสั่งให้ชัดเจน กำหนดเวลาส่งงานชัดเจน มีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบที่เหมาะสมตรงตามตำแหน่งภาระงานและให้ปรับปรุงแก้ไขงานให้สมบูรณ์ หลักความคุ้มค่า ต้องมีการวางแผนการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นงานด้านการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารสถานศึกษาปฐมวัยประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยใช้หลักสูตรมาภิบาลในการจัดการบริหารสถานศึกษาระดับปฐมวัยสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาแสง ก็จะสามารถพัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

การศึกษาดูงานเรื่อง การบริหารจัดการขยะในชุมชน
และการบริหารจัดการขยะแหล่งท่องเที่ยว
ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอบึงโขงหลง จังหวัดนครพนม
วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

มารู้จักขยะกันเถอะ

“ขยะ” ถือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สุด ที่เราหลงลืมและมองข้ามว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่สังคมต้องเป็นผู้แก้ไข แต่จริงๆ แล้วตัวเราเองก็สามารถจัดการกับมันได้โดยง่าย แต่ก่อนเราควรทราบถึงความหมายของคำว่า “ขยะ” กันก่อน

ขยะหรือมูลฝอย คือ เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เศษมูลสัตว์ ซากสัตว์หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน

ขยะเป็นสิ่งมีค่า

ท่านทราบหรือไม่ว่าขยะก่อให้เกิดรายได้ เปลี่ยนจากขยะไร้ค่ามาเป็นเงิน ปัจจุบันได้กลายเป็นอาชีพหนึ่ง ได้แก่ อาชีพรับซื้อของเก่า ซึ่งรับซื้อและขายส่งตามโรงงานเพื่อนำไปแปรรูปกลับมาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ แต่ราคาซื้อขายกันนั้น จะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาด

ขยะมี ๔ ประเภทดังนี้

๑. ขยะอินทรีย์ คือ ขยะที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำไปหมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษผัก เปลือกผลไม้ เศษอาหาร ใบไม้ เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น

๒. ขยะรีไซเคิล คือ ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ กระจก เครื่องดื่ม เศษพลาสติก เศษโลหะ อลูมิเนียม ยางรถยนต์ ก่อสร้าง เครื่องดื่ม UHT เป็นต้น

๓. ขยะอันตราย คือ ขยะที่มีองค์ประกอบหรือปนเปื้อนวัตถุอันตรายชนิดต่างๆ ซึ่งได้แก่ วัตถุระเบิด วัตถุไวไฟ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล พืช สัตว์ เช่น ถ่านไฟฉาย หลอดฟลูออเรสเซนต์ แบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ กระจกสเปร์ยบรรจุสีหรือสารเคมี เป็นต้น

การคัดแยกขยะ

ในปัจจุบันปัญหาขยะเป็นปัญหาที่สำคัญ เนื่องจากปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีจำนวนมาก ถ้าหากมีประชากรเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่ไม่มีแนวทางลดปริมาณขยะ อนาคตจะก่อให้เกิดปัญหาที่จะก่อผลกระทบต่อในด้านต่างๆ ในชุมชนหรือองค์กร ได้แก่

๑. ชุมชนหรือองค์กรสกปรกเสียทัศนียภาพ
๒. เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เป็นแหล่งปนเปื้อนสารพิษแหล่งน้ำเน่าเสีย
๓. ท่อระบายน้ำอุดตัน อากาศเป็นพิษ
๔. ขยะบางชนิดย่อยสลายยาก เช่น โฟม พลาสติก

สาเหตุที่เราทุกคนควรช่วยกันคัดแยกขยะ

การรณรงค์ให้ประชาชนทุกคนช่วยกันคัดแยกขยะ เป็นแนวทางที่จะลดปริมาณและเกิดผลมหาศาล ดังนี้

๑. สามารถลดปริมาณขยะลงได้
๒. สามารถประหยัดงบประมาณลงได้
๓. สามารถนำกลับมาใช้ใหม่
๔. สามารถลดการใช้ทรัพยากรและพลังงาน
๕. สามารถช่วยให้สิ่งแวดล้อมดีขึ้น

คัดแยกขยะให้ถูกต้องและถูกต้อง (แยกขยะเพื่อโลกเพื่อเรา)

ขยะมูลฝอยทั่วไป (ถังสีน้ำเงิน) รับรองขยะมูลฝอยทั่วไป เช่น ถุงหรือพลาสติกใส่ขนม ถุงพลาสติก ผงซักฟอก ฯลฯ

ขยะเปียก (ถังสีเขียว/ถังขยะเปียก) รับรองขยะมูลฝอยย่อยสลาย เช่น เศษอาหาร เปลือกผลไม้ เศษผัก เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น

ขยะรีไซเคิล (ถังสีเหลือง) รับรองขยะมูลฝอยที่ยังใช้ได้ (รีไซเคิล) เช่น เศษเหล็ก เศษแก้ว กระดาษ พลาสติก ฯลฯ

ขยะมูลฝอยอันตราย (ถังสีส้ม/หรือสีแดง) รับรองขยะมูลฝอยอันตราย เช่น ถ่านไฟฉายหรือแบตเตอรี่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ กระจกสีสเปรย์ ฯลฯ

การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์

ประเภท	แยกวิธีใด	นำไปใช้ประโยชน์
ขยะอินทรีย์	- คัดแยกอาหาร กิ่งไม้ ใบไม้ ออกจากขยะอื่น - จัดหาภาชนะที่มีฝาปิดเพื่อแยกเศษอาหาร ผัก ผลไม้	- รวบรวมเศษอาหารไว้เลี้ยงสัตว์ - นำเศษผักผลไม้ไปทำขยะหมักหรือน้ำหมักจุลินทรีย์ (EM) - เศษกิ่งไม้ ใบไม้ ผสมกับกากที่ได้จากการทำขยะหมักกลายเป็นปุ๋ยหมักอินทรีย์
ขยะรีไซเคิล	- แยกขยะรีไซเคิลที่ขายได้ แต่ละประเภทให้เป็นระเบียบเพื่อสะดวกในการหยิบใช้	- รวบรวมมาเข้ากิจกรรมของชุมชน เช่น ธนาคารขยะ แลกแต้ม ขยะแลกไข่ ธนาคารขยะ ฯลฯ - นำมาใช้ซ้ำเป็นอุปกรณ์ในบ้าน เช่น ขวดพลาสติกนำมาตัดเพื่อปลูกต้นไม้ กระจกป้องกันน้ำอัดลม ตัดฝาใช้เป็นแก้วน้ำ ฯลฯ
ขยะอันตราย (ขยะพิษ)	- แยกขยะอันตรายออกจากขยะอื่นๆ โดยในการคัดแยกต้องระวังไม่ให้ขยะอันตราย ที่บรรจุอยู่สัมผัสร่างกายหรือเข้าตา	- ขยะอันตรายเหล่านี้ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ซ้ำอีกแต่ท่านสามารถช่วยป้องกันปัญหาภาวะมลพิษจากขยะได้ โดยรวบรวมนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี

การคัดแยกขยะที่ต้นทางและการจัดการขยะ

การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ขยะ ด้วย ๓R เป็นวิธีง่ายๆ ในการคัดแยกขยะมูลฝอย โดยไม่ต้องมีกฎเกณฑ์ แต่เป็นการดำเนินการที่ต้องสร้างจิตสำนึกในการลดปริมาณและการคัดแยกขยะโดยเริ่มต้นที่ต้นทาง (ที่บ้าน)

R๑ Reduce การลดปริมาณขยะมูลฝอย คือการเลือกใช้สินค้าที่ไม่ก่อขยะหรือเกิดน้อยที่สุด เช่น ใช้สินค้าที่ใช้ภาชนะรีไซเคิลได้ การใช้ถุงผ้าในการจับจ่ายสินค้า การใช้ปิ่นโตใส่อาหารแทนกล่องโฟม หรือถุงใช้สินค้าชนิดเดิม เลือกซื้อสินค้าที่ใช้บรรจุภัณฑ์น้อยชิ้น

R2 Reuse การใช้คือการนำสิ่งของ (ขยะ) ที่ต้องทิ้งกลับมาใช้ใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น การนำขวดน้ำอัดลมมาปลูกต้นไม้ การนำกล่องเครื่องสำอางมาใช้ใส่ดินสอ อุปกรณ์เครื่องเขียน หรือการนำยางรถยนต์เก่ามาทำถังใส่ขยะ

R3 Recycle การนำกลับมาใช้ใหม่ คือการนำเอาสิ่งของหรือวัสดุ (ขยะ) ที่จะทิ้ง ไปแปรรูปในกระบวนการอุตสาหกรรม เช่น การนำแก้วแตกไปหลอมแล้วนำกลับมาใช้ใหม่

ขั้นตอนและวิธีการกำจัดขยะอินทรีย์และขยะเปียกในครัวเรือน

รูปแบบที่ ๑

๑. จัดเตรียมภาชนะหรือเศษวัสดุภาชนะเหลือใช้ เช่น ถังสี ถังพลาสติกใช้แล้ว ขนาดของภาชนะขึ้นอยู่กับปริมาณขยะในครัวเรือน หากมีมากก็ใช้ภาชนะที่มีขนาดใหญ่ขึ้นตามความเหมาะสม (ภาชนะที่ใช้ อาจเป็นถังพลาสติกหรือภาชนะอื่นๆ ที่มีฝาปิด)

๒. เจาะรูหรือตัดภาชนะดังกล่าวที่ก้นถังแล้วขุดหลุมขนาดความลึก ๒ ใน ๓ ส่วนของความสูง ภาชนะนำภาชนะที่เตรียมไว้ไปใส่ในหลุมที่ขุด ทั้งนี้หากมีปริมาณขยะอินทรีย์เกิดขึ้นมากและมีพื้นที่เหลือสามารถทำได้มากกว่า ๑ จุด

๓. นำเศษอาหาร เศษผัก ผลไม้ ใบไม้ และเศษหญ้าที่เหลือมาเทใส่ในถังที่ฝังไว้ และปิดฝาภาชนะให้มิดชิด

๔. จุลินทรีย์ในดิน ใต้ดินในดินจะทำการย่อยเศษอาหารในภาชนะให้กลายเป็นปุ๋ย (ระยะเวลาขึ้นอยู่กับปริมาณขยะเปียก) หากมีกลิ่นเหม็นสามารถเติมน้ำหมัก EM หรือ เอาเศษหญ้าและใบไม้ขนาดเล็กมากกลบผิวชั้นบน

๕. เมื่อปริมาณเศษอาหารถึงระดับเดียวกับพื้นดินที่ขุดไว้ให้เอาดินกลบแล้วย้ายถังไปทำตามขั้นตอนเดิมที่จุดอื่นต่อไป

รูปแบบที่ ๒

๑. จัดเตรียมท่อซีเมนต์เหลือใช้หรือจัดทำคอกไม้ล้อมรอบต้นไม้หรือสระเวียนไว้สำหรับรองรับขยะอินทรีย์หรือขยะเปียก

๒. รองท่อซีเมนต์ด้วยอิฐหรือวัสดุเพื่อยกฐานของท่อซีเมนต์ให้มีช่องว่างอากาศ หลังจากนั้นให้เติมดินหรือใบไม้ลงไปสู่ฐานวงล้อซีเมนต์

๓. นำขยะอินทรีย์ ขยะเปียก เศษอาหาร เศษใบไม้เทใส่ในจุดที่ได้จัดเตรียมไว้ตามข้อ ๑

๔. นำเศษไม้แห้งมาโรยปิด เพื่อเป็นการป้องกันกลิ่นเหม็นและป้องกันแมลงต่างๆ โดยสามารถเติมน้ำยา EM เพื่อป้องกันกลิ่นและเร่งปฏิกิริยาการหมักได้อีกด้วย

๕. พลิกกลับหรือเกลี่ยกองเศษขยะอินทรีย์หรือขยะเปียกเป็นประจำเพื่อเติมอากาศให้กับจุลินทรีย์นำไปใช้ในกระบวนการย่อยสลายเมื่อถึงระยะเวลาหนึ่งก็จะได้น้ำหรือปุ๋ยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมแก่การปลูกพืช

**** องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์หมากแข้ง ได้รับคัดเลือก.....**

....เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่น ด้านสิ่งแวดล้อม ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๕.....

การศึกษาดูงานเรื่อง บทบาทหน้าที่ของสภาฯ ในการตรวจสอบการบริหาร
และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
ณ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกลาง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ความรู้เกี่ยวกับผู้สมัครรับเลือกตั้งท้องถิ่น
ตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๒

.....

ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๑. ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี นับถึงวันเลือกตั้ง
 ๒. ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี นับถึงวันเลือกตั้ง
- ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องจบการศึกษาหรือมีประสบการณ์ในการทำงาน**
๑. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ไม่กำหนดว่าต้องจบการศึกษาหรือประสบการณ์การทำงานในระดับใด
 ๒. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ต้องจบการศึกษาหรือมีประสบการณ์การทำงาน ดังนี้
 - ๒.๑ องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา
 - ๒.๒ เทศบาล ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกรัฐสภา
 - ๒.๓ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภารัฐสภา

ผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ จะสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้หรือไม่

กฎหมายกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิดเท่านั้น

กฎหมายกำหนดให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องมีชื่อในทะเบียนบ้านในเขตองค์รปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นระยะเวลาใด

ต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตองค์รปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครรับเลือกตั้ง เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

ค่าธรรมเนียมการสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นกำหนดไว้ ดังนี้

๑. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	๕๐๐ บาท
๒. สมาชิกสภาเทศบาลตำบล	๒,๐๐๐ บาท
๓. สมาชิกสภาเทศบาลเมือง	๓,๐๐๐ บาท
๔. สมาชิกสภาเทศบาลนคร	๕,๐๐๐ บาท
๕. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๒,๐๐๐ บาท

ค่าธรรมเนียมการสมัครรับเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นกำหนดไว้ ดังนี้

๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	๒,๐๐๐ บาท
๒. นายกเทศมนตรีตำบล	๕,๐๐๐ บาท
๓. นายกเทศมนตรีเมือง	๘,๐๐๐ บาท
๔. นายกเทศมนตรีนคร	๑๐,๐๐๐ บาท
๕. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด	๓๐,๐๐๐ บาท

ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องยื่นหลักฐานแสดงการเสียภาษีหรือไม่

ตอบ ต้องยื่นหลักฐานแสดงการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นเวลาติดต่อกัน ๓ ปี นับถึงปีที่สมัครรับเลือกตั้ง หากเป็นผู้ไม่ได้เสียภาษีเงินได้ ต้องทำหนังสือยืนยันการไม่ได้เสียภาษีพร้อมทั้งสาเหตุแห่งการไม่ได้เสียภาษีไว้ด้วย

วาระการดำรงตำแหน่ง

๑. สมาชิกสภาท้องถิ่น

- วาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับตั้งแต่วันเลือกตั้ง

๒. ผู้บริหารท้องถิ่น

- วาระการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี นับตั้งแต่วันเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ

ไม่ได้

- ในกรณีที่ผู้บริหารท้องถิ่นดำรงตำแหน่งไม่ครบระยะเวลา ๔ ปี ก็ให้ถือว่าเป็น ๑ วาระ และเมื่อได้ดำรงตำแหน่ง ๒ วาระติดต่อกันแล้ว จะดำรงตำแหน่งได้อีก เมื่อพ้นระยะเวลา ๔ ปี นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

๑. ตติยาเสพติดให้โทษ

๒. เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

๓. เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใดๆ

๔. มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

- วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

- ภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช

- อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

๑. เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

๒. อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่

๓. ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

๔. วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

๕. มีลักษณะอื่นตามที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

อำนาจหน้าที่

โครงสร้างรวมและอำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบล

๑. เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบล : มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

๒. มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม : การจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขต องค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

(๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

- (๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- (๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๕) จัดการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและการฝึกอบรม ให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะ จากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา
- (๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- (๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (๓) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (๕) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (๑๒) การท่องเที่ยว
- (๑๓) การผังเมือง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีโครงสร้างเป็นไปตามบาบัญญัติในรัฐธรรมนูญ โดยโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ ประกอบด้วยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมาจากการเลือกตั้ง จำนวนสมาชิกสภา อบต.

- ๑. เขตเลือกตั้งละ ๑ คน
- ๒. ๑ เขตเลือกตั้ง มีสมาชิกสภา อบต. ได้ ๖ คน

๓. ๒ เขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งละ ๓ คน

๔. ๓ เขตเลือกตั้ง เขตเลือกตั้งละ ๒ คน

๕. หากมีน้อยกว่า ๖ เขตเลือกตั้ง ให้หมู่บ้านที่มีประชากรมากที่สุดมีสมาชิกเพิ่มได้อีก ๑ คน

ตามลำดับรวมแล้วไม่เกิน ๖ คน

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีวาระ ๔ ปี นับแต่วันเลือกตั้งและสมาชิกภาพของสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนดำรงตำแหน่งหรือในกิจการที่กระทำให้อับต.

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

(๖) ไม่ได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ตนได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันเกิน ๖ เดือน

(๗) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน ๓ ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลที่สมควร

(๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมที่เสื่อมเสียหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเสื่อมเสีย

(๙) ราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่ง

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีประธานสภาและรองประธานสภา ๑ คน ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยที่ประธานและรองประธานสภาดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (มาตรา ๔๙)

อำนาจหน้าที่ของสภา อบต.

๑. เลือกประธานสภา รองประธานสภา (มาตรา ๔๘) และ เลขาธิการสภา อบต. (มาตรา ๕๗)

๒. รับทราบนโยบายของนายก อบต. ก่อนนายก อบต. เข้ารับหน้าที่และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่นายก อบต. ได้แถลงไว้ต่อสภา อบต. เป็นประจำทุกปี (มาตรา ๕๘/๕)

๓. มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๖ ดังนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนา อบต. เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการของ อบต.

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติ อบต. ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(๓) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายก อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(๔) เลือกประธานสภา รองประธานสภาและเลขาธิการสภา อบต.

(๕) รับทราบนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก่อนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับหน้าที่และรับทราบรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี

(๖) ในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามต่อนายกองการบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองการบริหารส่วนตำบลอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้

(๗) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อให้นายกองการบริหารส่วนตำบลโดยไม่มีการลงมติได้

(๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจในการเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคนใดคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
อำนาจหน้าที่ของนายก อบต.

๑. ก่อนเข้ารับหน้าที่ นายก อบต. ต้องแถลงนโยบายต่อสภา อบต. โดยไม่มีการลงมติ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งต่อสมาชิกสภา อบต. ทุกคน และจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภา อบต. เป็นประจำทุกปี (มาตรา ๕๘/๕)

๒. มีอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๕๙ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนา อบต. ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

(๒) สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของ อบต.

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายก อบต. และเลขานุการนายก อบต.

(๔) วางระเบียบเพื่อให้งานของ อบต. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

(๕) รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ อบต.

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

๓. ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารราชการของ อบต. ตามกฎหมาย และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างของ อบต. (มาตรา ๖๐)

๔. นายก อบต. รองนายก อบต. หรือผู้ซึ่งนายก อบต. มอบหมายมีสิทธิเข้าประชุมสภา อบต. และมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงตลอดจนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของตนต่อที่ประชุมแต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน (มาตรา ๕๘/๖)

๕. กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานและรองประธานสภา อบต. หรือสภา อบต. ถูกยุบตามมาตรา ๕๓ หากมีกรณีที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนซึ่งปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะกระทบต่อประโยชน์สำคัญของราชการหรือราษฎรนายก อบต. จะดำเนินการไปพลางก่อนเท่าที่จำเป็นก็ได้ แต่เมื่อได้เลือกประธานสภา อบต. แล้วให้เรียกประชุมสภา อบต. เพื่อให้ให้นายก อบต. แถลงนโยบายโดยไม่มีการลงมติภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่มีการเลือกตั้งประธานสภา อบต. (มาตรา ๕๘/๕ วรรคสอง)

๖. กรณีนายก อบต. ปฏิบัติการที่อาจเสียหายแก่ อบต. หรือราชการ และนายอำเภอได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตาม ในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วนที่ जरอช้าไม่ได้ นายอำเภอมีอำนาจออกคำสั่งระงับการปฏิบัติราชการของนายก อบต. ไว้ตามที่เห็นสมควรได้ แล้วรีบรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๑๕ วัน เพื่อวินิจฉัยตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว : การกระทำของนายก อบต. ที่ฝ่าฝืนคำสั่งนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดดังกล่าว ไม่มีผลผูกพันกับ อบต. (มาตรา ๙๐)

๗. เป็นผู้เสนอร่างข้อบัญญัติ อบต. (มาตรา ๗๑) ร่างข้อบัญญัติประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม (มาตรา ๘๗)

การศึกษาฐานเรื่องหลักเศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาท้องถิ่น
ณ ศูนย์เรียนรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบ้านพิมาน
อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

ศูนย์เรียนรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงบ้านพิมาน อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม

ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตำบลพิมาน เดิมเรียกว่าศูนย์เรียนรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ธ.ก.ส.บ้านพิมาน หมู่ ๑ ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ เนื่องจากพื้นที่มีขนาดเล็กไม่สามารถรองรับผู้คนที่มาศึกษาดูงานในแต่ละครั้งเป็นจำนวนมากได้ ในปี พ.ศ.๒๕๕๖ จึงมีการย้ายการเรียนรู้ออกจากหมู่ที่ ๑ บ้านพิมาน ไปยังบ้านดอนนางบ้านพิมาน หมู่ที่ ๓ และขยายศูนย์เรียนรู้ให้ใหญ่ขึ้นจากศูนย์การเรียนรู้ระดับหมู่บ้าน เป็นศูนย์เรียนรู้ระดับตำบล แต่ยังคงใช้ชื่อศูนย์เดิม “ศูนย์เรียนรู้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ธ.ก.ส.บ้านพิมาน”

“ชุมชนไทยพิมาน” ต้นแบบแห่งการถือฤกษ์และชุมชนแห่งวัฒนธรรมเฝ้าโบราณสถาน

ชุมชนบ้านพิมาน เป็นชุมชนโบราณที่อพยพมาตั้งถิ่นฐาน มีการจารึกไว้ในปี พ.ศ.๒๓๕๐ มีอายุกว่า ๒๐๐ ปี จึงเป็นชุมชนที่มีความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะกรรมโบราณสถาน เช่น วิหารโบราณ สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๘๒ อายุมาเกือบ ๑๐๐ ปี ศาลาการเปรียญที่มีภาพเขียนสีโบราณ และเป็นศิลปะจากช่างญวน และได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะแบบฝรั่งเศสที่มีความงดงาม โดดเด่นและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญที่กรมศิลปากรได้ทำการขึ้นทะเบียนไว้เพื่อการอนุรักษ์และเป็นแหล่งเรียนรู้โบราณสถานและมีการบูรณะซ่อมแซมให้คงสภาพสวยงาม เป็นจุดเด่นของชุมชนบ้านพิมานที่จะเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวชุมชนและการอนุรักษ์ให้เป็นมรดกของชาวจังหวัดนครพนมต่อไป

- มีพระองค์แสน ซึ่งเป็นพระโบราณอายุกว่า ๒๐๐ ปี มีการเก็บรักษาคัมภีร์โบราณเป็นจำนวนมาก บางชิ้นมีอายุหลายร้อยปี และยังมีการเก็บรักษาไว้อย่างดี เพื่อการเรียนรู้และเป็นมรดกอันล้ำค่าของชาวบ้านพิมานและชาวจังหวัดนครพนม

- ชุมชนบ้านพิมาน เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบที่มีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิต มีการปลูกพืชผักสวนครัว มากกว่า ๑๐ ชนิดครบทุกหลักคาเรือน และยังเป็นชุมชนต้นแบบด้านการจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชน ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมร่วมกับหน่วยงานภาคี เช่น ปตท. ธนาคาร เพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) กรมที่ดิน ปศุสัตว์ เกษตร กศน. สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอแกลง องค์การบริหารส่วนตำบลพิมานและหน่วยงานภาคีในระดับพื้นที่ บูรณาการความร่วมมือ เพื่อขับเคลื่อนศูนย์เรียนรู้ชุมชนและเป็นศูนย์แบ่งปันในระดับจังหวัด สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครพนม ได้ร่วมขับเคลื่อนโดยกำหนดให้ศูนย์เรียนรู้บ้านพิมานเป็น “ศูนย์โฮมฮัก ปลูกผักปันแนวคิด วิถีนครพนม” เพื่อขยายผลและสร้างความมั่นคงทางอาหาร

- ชุมชนบ้านพิมานเป็นชุมชนต้นแบบของเศรษฐกิจพอเพียงและมีการทำเกษตรแบบผสมผสานอย่างยั่งยืน ในพื้นที่ ๒ ไร่เศษ มีการจัดการพื้นที่เพื่อปลูกพืชสมุนไพร เช่น ขมิ้น กระชาย ฟ้าทะลายโจร การเพาะพันธุ์ยางนา พะยูง ไม้ยืนต้นกว่า ๒๐ ชนิด เพื่อแบ่งปันให้กับพี่น้องประชาชนและเครือข่าย โดยสนับสนุนจากชุมชนและเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่รอบศูนย์เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงนิเวศที่มีต้นยางนาเป็นจำนวนมาก มีการผลิตน้ำมันยางนาเพื่อให้ประโยชน์และการอนุรักษ์ขยายพันธุ์ต้นยางนาอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมร่วมกับหน่วยงานภาคี

บริการวิถีชุมชนไทยพิมาน

- # บริการบ้านพักและอาหารพื้นเมือง
- # บริการแสดงศิลปวัฒนธรรมชุมชน
- # บริการกิจกรรมนำเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศ
- # บริการกิจกรรมศึกษาดูงานเศรษฐกิจพอเพียง

ของดีวิถีชุมชนไทยพิมาน

๑. ผลิตภัณฑ์ผ้าเย็บจักปักมือ ไทยพิมาน การผลิตผ้าไทยพิมานอันเป็นภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม สืบทอดความงดงามแห่งผ้าไท มีความเป็นเอกลักษณ์อันงดงามผ่านกระบวนการผลิต เน้นความเป็นธรรมชาติ จุดแข็งของกลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าไทยพิมาน คือการย้อมสีธรรมชาติจากเปลือกไม้มงคล ซึ่งจะมีทั้งไม้สักทอง ไม้ขนุน ไม้ประดู่ แล้วนำมาต่อยอดด้วยการปักลายนาคราช อย่างเช่น เสื้อก็จะมีที่ย้อมสีด้วยดินน้ำก่ำ ซึ่งเป็นดินท้องถิ่นที่น้ำไม่เคยแห้งก็จะออกมาเป็นสีของดินที่มีความเฉพาะ พอมาประกอบกับลายนาคราชสีเหลืองทองที่ปักด้วยมือก็จะตัดกันพอเหมาะทำให้ลวดลายสวยเด่นเป็นที่ชื่นชอบของหลาย ๆ คน อีกตัวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของไทยพิมานก็คือการต่อยอดประยุกต์ลายขอพระราชนานในสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ที่ส่วนใหญ่กลุ่มทอผ้าจะทำเป็นผ้าถุงแต่ที่นี่จะใช้วิธีการปักลายแทน โดยยังคงย้อมผ้าด้วยสีจากไม้มงคล

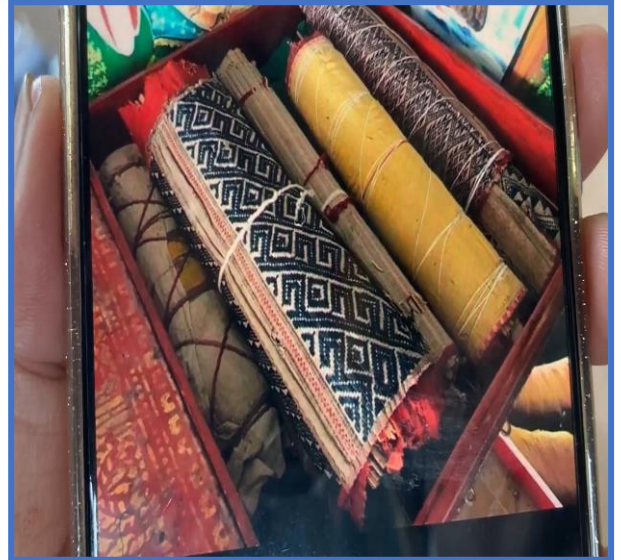
นอกจากนี้ ยังได้นำเอานวัตกรรมมาเพิ่มเติมจนกลายเป็นจุดแข็งของกลุ่ม ก็คือการนำผ้าที่ทอเสร็จแล้วมาหมักด้วย น้ำมันยางนา ซึ่งจะทำให้ผ้านุ่มมากยิ่งขึ้น ที่สำคัญคือสีไม่ตกอยู่ได้นาน นอกจากนี้ก็ยังมีลายผ้าห่อคัมภีร์ ซึ่งมีที่มาจากที่วัดศรีชมชื่นที่เป็นวัดโบราณตั้งอยู่ในชุมชนแห่งนี้ มีคัมภีร์โบราณอยู่มากมายและมีผ้าห่อคัมภีร์ ที่เป็นลายขิดยกดอก ทางกลุ่มจึงได้นำมาต่อยอดทำเป็นลายผ้าคลุมไหล่ มาเป็นลายในเสื้อผ้า ทำให้กลายเป็นอีกหนึ่งเอกลักษณ์ของชาวไทพืมาน

สำหรับการจำหน่ายนั้นเดิมทางกลุ่มจะมีการไปเปิดบูธจำหน่าย และมีหน้าร้าน แต่พอมีไวรัสโควิดเข้ามาก็มีการปรับเปลี่ยนช่องทางจำหน่ายเพิ่มเติม ด้วยการจำหน่ายทางตลาดออนไลน์ โดยดึงเอาเยาวชนที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องนี้มาช่วยพร้อมกับการถ่ายทอดองค์ความรู้ ไม่ว่าจะเป็นลายผ้า การทอผ้า เพื่อส่งต่อให้กับเด็กรุ่นใหม่ ซึ่งทางกลุ่มจะเน้นไปที่การแปรรูป ยกตัวอย่างเช่น เสื้อสำเร็จรูปแล้วจะจำหน่ายอยู่ที่ราคา ๑,๕๐๐ บาท

โดยทุกขั้นตอนจะมีความประณีตรวมถึงมีการอัดกาให้เป็นอย่างดี และสำหรับผู้ที่สนใจก็สามารถเข้ามาดูได้ที่แพนเพจ Thaipiman ถ้าเป็นเฟซบุ๊กก็จะซื้อพักสุดา วงศ์ตาพรหม ซึ่งทั้ง ๒ ตัวจะลิงค์ข้อมูลกันทั้งหมด ซึ่งในนี้จะมีชุด เสื้อผ้าหลากหลายแบบให้ผู้สนใจได้เลือกหา เพราะทางกลุ่มจะไม่ค่อยทำซ้ำแบบเดิมจะมีแบบใหม่ ๆ ออกมาให้ชมอยู่เสมอจะได้มีความทันสมัย ไม่เกิดความน่าเบื่อ

สำหรับลูกค้าที่อยู่ทางไกล ที่ไม่แน่ใจในไซส์ของตัวเอง ทางกลุ่มก็จะแนะนำให้หาเสื้อตัวที่สวมใส่แล้วสบายตัวและพอดีที่สุดส่งมาให้ทางกลุ่มจะดำเนินการตัดให้ตามขนาดแบบที่ส่งมาให้เมื่อเสร็จเรียบร้อยจะส่งกลับให้พร้อมกันเลย หรือถ้าใครที่มีไซส์มาตรฐานอยู่แล้วเพียงบอกมาทางกลุ่มก็สามารถตัดให้ได้เช่นเดียวกัน และถ้าเป็นไปได้ทางกลุ่มจะขอความเห็นของลูกค้าด้วย เพราะลูกค้าแต่ละคนจะมีสัดส่วนไม่เหมือนกัน ซึ่งจากที่ทำมาผู้ชายส่วนใหญ่จะเป็นไซส์ที่มีมาตรฐานไม่ค่อยได้ปรับเปลี่ยนอะไรมากนัก แต่ผู้หญิงต้องใส่ใจรายละเอียดเรื่องสัดส่วนที่แตกต่างกันมากกว่า เพราะบางคนตัวเล็กแต่สะโพกใหญ่ บางคนหน้าอกใหญ่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญสำหรับการตัดชุดให้พอดี และมีความสวยงาม

๒. สวนปายางนา เป็นการเริ่มต้นที่ต้องการให้ชุมชนบ้านพิมานปลูกต้นยางนาให้ได้จำนวนเยอะๆ จึงหาวิธีการเพื่อให้ชาวบ้านปลูกต้นยางนา โดยการศึกษาคุณสมบัติของต้นยางนาว่ามีประโยชน์อะไรบ้าง และเป็นการต่อยอด ในหลวงรัชกาลที่ ๙ ท่านทรงพระราชดำริไว้ว่า “ยางนา คือ บ่อน้ำมันบนดิน” ซึ่งต้นยางนาที่ชุมชนบ้านพิมานนำมาใช้ประโยชน์ โดยเป็นการต่อยอด นำภูมิปัญญาชาวบ้าน บวกกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตามรอยพ่อหลวง รัชกาลที่ ๙ มาใช้ในการเกษตร ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มรายได้ และเป็นการส่งเสริม ช่วยเหลือเกษตรกรให้ลดต้นทุนมากขึ้น สู้วิกฤตน้ำมันแพง

ทั้งนี้ เมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมา ทาง อบต.พิมานได้มีการตั้งศูนย์วิจัยทดลองนำน้ำมันยางนามาใช้ทดแทนน้ำมันกับเครื่องยนต์ดีเซลการเกษตร ประเภท รถไถนาเดินตาม เครื่องสูบน้ำ จนประสบความสำเร็จ และใช้งานได้จริง ไม่มีปัญหาต่อระบบเครื่องยนต์ ที่สำคัญยังสามารถนำน้ำมันยางนามาใช้ทดแทนน้ำมันดีเซลกับเครื่องยนต์ดีเซลรถไถนาเดินตามได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ส่งผลดีต่อเกษตรกร เป็นการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ซึ่งอยู่ระหว่างการพัฒนาส่งเสริมให้เกษตรกรนำไปใช้ในการทำการเกษตร และมีการส่งเสริมเพาะปลูกเบียดต้นยางนาเพื่อการผลิตน้ำมันไบโอดีเซลเป็นพลังงานทดแทนในอนาคต เนื่องจากในพื้นที่สาธารณะ และป่าชุมชนที่ชาวบ้านเรียกว่า ป่าดอนยานาง เนื้อที่กว่า ๓๖ ไร่ ในพื้นที่ หมู่ ๓ บ้านพิมาน ต.พิมาน ซึ่งเดิมเป็นพื้นที่สำคัญ ยังเป็นพื้นที่มีต้นยางนาจำนวนมาก กว่า ๓๐๐ ต้น

ที่ปลูกมาแต่อดีต บางต้นอายุมากกว่า ๒๐๐-๓๐๐ ปี มีขนาดใหญ่ ความสูงกว่า ๕๐ เมตร กลายเป็นต้นทุนสำคัญในการทดลอง ซึ่งใช้เวลานานกว่า ๒ ปี นำเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญมาศึกษาวิจัย ค้นคว้าร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ควบคู่กับภูมิปัญญาชาวบ้าน จนประสบความสำเร็จสามารถเจาะเอาน้ำมันยางนาใส่ในขวดพลาสติก ปล่องทิ้งไว้แค่ประมาณ ๑ คืน รอการตกตะกอน และนำไปใช้เป็นพลังงานทดแทนกับเครื่องจักรกลการเกษตร รถไถนาเดินตามได้จริง

- น้ำมันสกัดจากต้นยางนา เป็นพลังงานทดแทนจากน้ำมันยางนา หนุนเกษตรกรใช้แทนน้ำมันเชื้อเพลิงใช้งานสำหรับเครื่องจักรทำการเกษตร โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการใดๆ อีกละ ช่วยเกษตรกรลดต้นทุน เร่งต่อยอดเพิ่มปริมาณการผลิต ใช้วิธีการเจาะเอาน้ำมันสกัดจากต้นยางนา

- สบู่ น้ำมันยางนา สรรพคุณ ช่วยทำผิวพรรณกระจ่างใส ผิวเต่งตึง ลบริ้วรอย ทำให้หน้าขาว

- ยาเขียวจากยางนา สรรพคุณ แก้ปวดเมื่อย ปวดเข่า เคล็ดขัดยอก ลดอาการอักเสบของผิวหนัง บรรเทาอาการแผลอักเสบ ใช้ทาแผล (ใช้ทาภายนอก)

๓. โฮมสเตย์ตำบลพิมาน บ้านพักบรรยากาศอบอุ่นด้วยมิตรภาพ วิถีชุมชนพอเพียง ท่องเที่ยวชุมชนพิมาน ๓ ที่สุข สุขใจ สุขกาย สงบสุข ได้รับรางวัล Home Stay Standard Thailand ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน อัตราค่าบริการและค่าอาหารเช้า คนละ ๒๖๐ บาท

ชุมชนท่องเที่ยว

บ้านพิมานโฮมสเตย์

ท่องเที่ยวชุมชนพิมาน 3 ที่สุข
สุขใจ สุขกาย สงบสุข

Pima nakae

โฮมสเตย์พิมาน

เลขที่ 10 ม.1 ต.พิมาน อ.นาแก จ.นครพนม
เบอร์โทร.087-229-7399 , 089-2742360

บ้านพักบรรยากาศอบอุ่นด้วยมิตรภาพ
วิถีชุมชนพอเพียง อัตราค่าบริการ
โฮมสเตย์และอาหารเช้า คนละ 260 บาท

- @ บริการบ้านพักและอาหารพื้นเมือง
- @ บริการแสดงศิลปวัฒนธรรมชุมชน
- @ บริการกิจกรรมนำเที่ยวชุมชนเชิงนิเวศ
- @ บริการกิจกรรมศึกษาดูงานเศรษฐกิจพอเพียง

โปรแกรมท่องเที่ยว

วันที่ 1

- 10.00 ต้อนรับคณะนักท่องเที่ยว
- เยี่ยมชมศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง
- 11.00 เที่ยวชมวิหารญวน ประวัติชุมชน
นมัสการหลวงพ่อองค์แสน
- 12.00 รับประทานอาหารเที่ยง
- 13.00 ชมกิจกรรมข้อมผ้าไหมมงคลบ้านพิมานทำ
- 14.00 เยี่ยมชมกลุ่มทอผ้าไทพิมาน
- 15.00 เยี่ยมชมโรงเรียนชวานาเกษตรอินทรีย์
- 15.30 เยี่ยมชมบ้านพอเพียง อบต.พิมาน
- 16.00 เข้าบ้านพักโฮมสเตย์
- 18.30 พิธีบายศรีสู่ขวัญ ชักแพง แบ่งปัน
- 19.00 การแสดงวัฒนธรรมชุมชน
- 19.30 รับประทานอาหารพิมานทาแลง
- 20.00 เข้าพักผ่อนโฮมสเตย์ตามอัธยาศัย

วันที่ 2

- 06.30 ทำบุญตักบาตรเช้า
- 07.00 รับประทานอาหารเช้า
- 08.30 เยี่ยมชมอนุสรณ์สถานแห่งความสงบ
- 09.30 เยี่ยมชมโครงการพัฒนาป่าไม้ตามแนว
พระราชดำริ ป่าห้วยศรีคุณ
- 10.30 เยี่ยมชม การแปรรูปโคffeeคุณภาพ
บริษัท นครพนมปีฟ
- 11.00 เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

กิจกรรมท่องเที่ยวชุมชน

เที่ยวชมวัดศรีชมชื่น

นมัสการหลวงปู่ศรีแสน

อนุสรณ์สถานแห่งความสงบ(ภูพานน้อย)

กิจกรรมพักผ่อนแคมป์
ปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพ
กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ
การอนุรักษ์ป่าไม้

ป่าชุมชนดอน นา ยาง แหล่งเรียนรู้
ศาสตร์พระราช ป่า 3 อย่างประโยชน์ 4 อย่าง

ชมการผลิตน้ำมันยางนา
เชื้อเพลิงจากต้นยางนา
การอนุรักษ์ป่าชุมชน
ธนาคารต้นไม้
ชุมชนไม้มีค่า

ของดีวิถีชุมชนไทพินาน

ผลิตภัณฑ์ผ้าเย็บจักรปักมือ ไทพินาน

กิจกรรมเยี่ยมชม การผลิตผ้าไทพินาน
อันเป็นภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม สืบทอดความ
งดงามแห่งผ้าไท มีความเป็นเอกลักษณ์อันงดงาม
ผ่านกระบวนการผลิตเน้นความเป็นธรรมชาติ

การแสดงวัฒนธรรมชุมชน

ชมการแสดงฟ้อนรำ
พื้นบ้านและร่วม รำวง
กับชาวบ้านพินาน

ชมการแสดงดนตรีไทย
จากเยาวชนนักเรียน
โรงเรียนบ้านพินาน

พิธีบายศรีสู่ขวัญ

การต้อนรับตามประเพณีโบราณ ด้วยการผูกแขน
บายศรีสู่ขวัญ สร้างมิตรภาพ และความประทับใจ

บทที่ ๓ การประเมินผล

การประเมินผล

ตามที่สำนักงานปลัด ได้จัดทำโครงการฝึกอบรมและทัศนศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง และผู้นำชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งจัดทำผลการประเมินผลความพึงพอใจโดยใช้แบบสอบถาม “ก่อนและหลัง” การเข้าอบรม ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ ๒ แบ่งเป็น ๕ ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด. ๒๕๔๕ : ๑๐๒-๑๐๓) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๕๕ คน ดังนี้ **เกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็น**

๕ คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นมากที่สุด
๔ คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นมาก
๓ คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นปานกลาง
๒ คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อย
๑ คะแนน	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด ๒๕๓๕ : ๒๔

ค่าเฉลี่ยระดับ ๔.๕๑-๕.๐๐	มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระดับ ๓.๕๑-๔.๕๐	มีระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ยระดับ ๒.๕๑-๓.๕๐	มีระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระดับ ๑.๕๑-๒.๕๐	มีระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ยระดับ ๑.๐๐-๑.๕๐	มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ ๑ : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม “ก่อน” การฝึกอบรม

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนร้อยละ ของเพศผู้ตอบแบบประเมิน

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	๒๘	๕๘.๓๓
หญิง	๒๐	๔๑.๖๗
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม/ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๓ รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๗

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนร้อยละ ของอายุผู้ตอบแบบประเมิน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน ๓๐ ปี	๑	๒.๐๘
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๓	๒๗.๐๘
๔๑ - ๕๐ ปี	๑๙	๓๙.๕๘
มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป	๑๕	๓๑.๒๕
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๙ รองลงมาอายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕ รองลงมาอายุ ๓๑ - ๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๘ รองลงมาอายุไม่เกิน ๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๘

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนร้อยละของระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๒	๔๕.๘๓
ปริญญาตรี	๑๙	๓๙.๕๙
สูงกว่าปริญญาตรี	๗	๑๔.๕๘
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๙ รองลงมาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘๒ รองลงมาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๙.๐๙

ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็น

ตารางที่ ๔ รายการแสดงความคิดเห็น “ก่อน” ในแต่ละหัวข้อ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น						ผลลัพธ์
		มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑	ค่าเฉลี่ย ระดับ	
๑.	ท่านคิดว่าวิทยากรโดยรวมสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนเพียงใด	๒๕	๑๕	๘	๐	๐	๔.๓๕	มาก
๒.	ท่านคิดว่าสถานที่ฝึกอบรมเหมาะสมเพียงใด	๒๓	๑๘	๗	๐	๐	๔.๓๓	มาก
๓.	ท่านคิดว่าระยะเวลาในการจัดการฝึกอบรมเหมาะสมเพียงใด	๒๓	๑๘	๗	๐	๐	๔.๓๗	มาก
๔.	ท่านคิดว่า การฝึกอบรมในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงใด	๒๖	๑๔	๘	๐	๐	๔.๓๙	มาก
๕.	ท่านสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดแก่ชุมชนเพียงใด	๒๘	๑๔	๕	๐	๐	๔.๔๐	มาก
๖.	ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาบูรณาการทางความคิดสู่การทำงานเป็นทีม	๒๙	๑๒	๗	๐	๐	๔.๔๕	มาก
๗.	ท่านคิดว่า การฝึกอบรมในครั้งนี้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เพียงใด	๒๗	๑๓	๘	๐	๐	๔.๔๐	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม							๔.๓๘	มาก

จากตารางที่ ๔ พบว่า ความคิดเห็นตามโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๘) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทั้งหมดจำนวน ๗ ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาบูรณาการทางความคิดสู่การทำงานเป็นทีม (ค่าเฉลี่ย = ๔.๔๕) ท่านสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดแก่ชุมชนเพียงใดและท่านคิดว่าการฝึกอบรมในครั้งนี้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เพียงใด (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน = ๔.๔๐) ท่านคิดว่าการฝึกอบรมในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงใด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๙) ท่านคิดว่าระยะเวลาในการจัดการฝึกอบรมเหมาะสมเพียงใด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๗) ท่านคิดว่าวิทยากรโดยรวมสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนเพียงใด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๕) ท่านคิดว่าสถานที่ฝึกอบรมเหมาะสมเพียงใด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๓๓)

ตอนที่ ๑ : ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม “หลัง” การฝึกอบรม

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนร้อยละของเพศผู้ตอบแบบประเมิน

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	๒๘	๕๘.๓๓
หญิง	๒๐	๔๑.๖๗
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม/ผู้เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๓๓ รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๗

ตารางที่ ๒ แสดงจำนวนร้อยละของอายุผู้ตอบแบบประเมิน

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน ๓๐ ปี	๑	๒.๐๘
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๓	๒๗.๐๘
๔๑ - ๕๐ ปี	๑๙	๓๙.๕๘
มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป	๑๕	๓๑.๒๕
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๘ รองลงมาอายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๘๒๕ รองลงมาอายุ ๓๑ - ๔๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๐๘ รองลงมาอายุไม่เกิน ๓๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๘

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนร้อยละของระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๒	๔๕.๘๓
ปริญญาตรี	๑๙	๓๙.๕๘
สูงกว่าปริญญาตรี	๗	๑๔.๕๘
รวม	๔๘	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘๓ รองลงมาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕๙ รองลงมาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๘

ตารางที่ ๕ รายการแสดงความคิดเห็น “หลัง” ในแต่ละหัวข้อ

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น						ผลลัพธ์
		มากที่สุด ๕	มาก ๔	ปานกลาง ๓	น้อย ๒	น้อยที่สุด ๑	ค่าเฉลี่ย ระดับ	
๑.	ท่านคิดว่าวิทยากรสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนเพียงใด	๓๐	๑๕	๓	๐	๐	๔.๕๖	มากที่สุด
๒.	ท่านคิดว่าสถานที่ศึกษาดูงานเหมาะสมเพียงใด	๓๐	๑๓	๕	๐	๐	๔.๕๒	มากที่สุด
๓.	ท่านคิดว่าระยะเวลาในการจัดศึกษาดูงานเหมาะสมเพียงใด	๓๑	๑๔	๓	๐	๐	๔.๕๘	มากที่สุด
๔.	ท่านคิดว่าการศึกษาดูงานในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงใด	๓๒	๑๔	๒	๐	๐	๔.๖๒	มากที่สุด
๕.	ท่านสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่/ถ่ายทอดแก่ชุมชนเพียงใด	๓๐	๑๒	๖	๐	๐	๔.๕๐	มาก
๖.	ท่านสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาบูรณาการทางความคิดสู่การทำงานเป็นทีม	๒๙	๑๒	๗	๐	๐	๔.๔๕	มาก
๗.	ท่านคิดว่าการทำทัศนศึกษาดูงานในครั้งนี้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เพียงใด	๓๐	๑๓	๕	๐	๐	๔.๕๒	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม							๔.๕๔	มากที่สุด

จากตารางที่ ๕ พบว่า ความคิดเห็นตามโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๕๔) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมดจำนวน ๕ ข้อ เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ท่านคิดว่า การศึกษาดูงานในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงใด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๖๒) ท่านคิดว่าระยะเวลาในการจัดศึกษาดูงานเหมาะสมเพียงใด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๕๘) ท่านคิดว่าวิทยากรสามารถอธิบายเนื้อหาได้ชัดเจนเพียงใด (ค่าเฉลี่ย = ๔.๕๖) ท่านคิดว่าการทำทัศนศึกษาดูงานในครั้งนี้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้เพียงใด และท่านคิดว่าสถานที่ศึกษาดูงานเหมาะสมเพียงใด (ค่าเฉลี่ยเท่ากัน = ๔.๕๒)

ภาคผนวก

